

Sygn. akt VII Uz 21/17

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Marcin Graczyk (spr.)

Sędziowie SO Dorota Michalska

SO Monika Roslan - Karasińska

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2018 roku w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania Instytutu (...) spółki z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddziałowi w W.

z udziałem zainteresowanego P. W.

o zasiłek chorobowy

na skutek zażalenia Instytutu (...) spółki z o.o. z siedzibą w W. na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 3 października 2017 roku wydanego w sprawie o sygn. akt VI U 310/13 w przedmiocie zawieszenia postępowania

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSO Dorota Michalska SSO Marcin Graczyk (spr.) SSO Monika Roslan-Karasińska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 października 2017 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż na rozprawie w dniu 3 czerwca 2016 roku za stronę pozwaną stanął się prezes zarządu odwołującej się spółki P. W. wraz z pełnomocnikiem, który oświadczył iż P. W. jest zainteresowanym w sprawie. W ocenie Sądu Rejonowego z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynikało, że P. W. występuje w podwójnej roli procesowej, jako zainteresowany i jako prezes zarządu odwołującej się spółki, będąc jedynym uprawnionym do jej reprezentowania zgodnie z wpisem do rejestru przedsiębiorców KRS. W ocenie Sądu Rejonowego, zaistniała sytuacja spowodowała, że pomiędzy odwołującą się spółką, a zainteresowanym zachodzi konflikt interesów. Wobec powyższego Sąd I instancji zobowiązał na rozprawie w dniu 24 maja 2017 roku pełnomocnika odwołującej się spółki oraz zainteresowanego P. W. do podjęcia w trybie art. 210 k.s.h. działań zmierzających do ustanowienia właściwej reprezentacji odwołującej się spółki w 21-dniowym terminie, pod rygorem zawieszenia postępowania. Z uwagi na fakt, że pełnomocnik odwołującej się spółki i zainteresowany nie wykonali nałożonego na nich zobowiązania, sprawie zdaniem Sądu I instancji nie można było nadać dalszego biegu. (postanowienie z dnia 3 października 2017 roku, k. 130 – 130v a.s.)

Zażalenie na ww. postanowienie wniosła odwołująca się spółka zaskarżając je w całości. W uzasadnieniu zażalenia odwołująca wskazała, iż stan faktyczny niniejszej sprawy nie jest zbliżony do tego zaprezentowanego w cytowanym przez Sąd Rejonowy wyroku Sądu Najwyższego z 5 października 2011 roku, sygn. akt II UZP 9/11. Odwołująca zaznaczyła, iż w przedmiotowej sprawie zarówno zainteresowany jak i odwołujący stoją na stanowisku popierającym odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zdaniem odwołującej konflikt interesów zaś miałby miejsce, gdyby zainteresowany nie popierał odwołania od spornej decyzji. To zaś powoduje w ocenie odwołującej, iż nie było przeszkód w dalszym procedowaniu w niniejszej sprawie, a co za tym idzie zaskarżone postanowienie jest błędne. W związku z powyższym odwołująca wniosła o uchylenie postanowienia oraz zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym (zażalenie z dnia 8 września 2017 roku, k. 267 – 269 a.s.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy stwierdza, że okoliczności sprawy oraz zarzuty zażalenia powodują konieczność uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Bezsporne jest to, że przedmiotowa sprawa sądowa została zainicjowana odwołaniem Instytutu (...) spółki z o.o. z siedzibą w W. od decyzji organu rentowego. Adresatami zaskarżonej decyzji byli Instytut (...) sp. z o.o. oraz P. W., jednakże z uwagi na to, iż P. W. nie wniósł odwołania od tejże decyzji, na etapie postępowania sądowego uzyskał jedynie status podmiotu zainteresowanego zgodnie z art. 477¹¹ § 2 k.p.c.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 201 § 1 Kodeksu spółek handlowych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1577 t.j., dalej: k.s.h.), sprawy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzi zarząd. Zarząd również, zgodnie z tym przepisem, jest upoważniony do reprezentacji interesów spółki. Powyższą regułą uzupełnia treść art. 204 § 1 k.s.h., który stanowi, że prawo członka zarządu do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania dotyczy wszystkich czynności sądowych i pozasądowych spółki. Tak więc, według zasady wynikającej z regulacji prawa handlowego, zarząd spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest głównym reprezentantem tej spółki nie tylko w odniesieniu do czynności z zakresu prawa materialnego, ale też w postępowaniach sądowych, w których spółka uczestniczy w charakterze strony. Wyjątek od tej zasady wprowadza art. 210 § 1 k.s.h., który stanowi, że w umowie oraz w sporze między spółką z ograniczoną odpowiedzialnością a członkiem zarządu, spółkę reprezentuje rada nadzorcza lub pełnomocnik powołany uchwałą zgromadzenia wspólników. Celem tej regulacji jest przede wszystkim ochrona spółki przed nadużyciami związanymi z kierowaniem się przez członków zarządu własnym interesem, mogącym pozostawać nawet w ewidentnej sprzeczności z interesem spółki. Przepisy natomiast nie wymagają, aby sprzeczność ta rzeczywiście występowała, chodzi bowiem o potencjalną kolizję indywidualnych interesów piastunów zarządu z interesem samej spółki (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 roku, sygn. akt IV CKN 1903/00, LEX nr 53720). Powyższe oznacza, że przepis art. 210 § 1 k.s.h. będzie miał zastosowanie tylko wtedy, gdy spółka i członek jej zarządu będą występować po przeciwnych stronach (np. powodowej i pozwanej).

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy ustalił, iż zainteresowany P. W. pełni funkcję prezesa zarządu spółki Instytut (...), co oznacza, iż jest upoważniony do reprezentacji interesów spółki, co wynika z ustawy i wpisu do rejestru przedsiębiorców KRS, z którego wynika, iż spółka może być reprezentowana przez każdego członka zarządu. Mając na uwadze powyższą okoliczność oraz treść art. 210 § 1 k.s.h., Sąd Rejonowy wezwał odwołującą spółkę oraz zainteresowanego do wskazania podmiotu, który w przedmiotowym postępowaniu będzie reprezentował interesy spółki. Odwołująca nie wykonała przedmiotowego zobowiązania, co skutkowało wydaniem zaskarżonego postanowienia. Sąd Rejonowy wydając postanowienie o zawieszeniu postępowania wskazał, iż w jego ocenie sprawie nie można nadać dalszego biegu, skoro w jego ocenie zaistniała pomiędzy odwołującą spółką a zainteresowanym kolizja interesów. W myśl bowiem art. 177 § 1 pkt 6 kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 155 t.j. dalej: k.p.c.) sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli na skutek braku lub wskazania złego adresu powoda albo niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego lub danych pozwalających sądowi na

ustalenie numerów, o których mowa w art. 208¹, lub niewykonania przez powoda innych zarządzeń nie można nadać sprawie dalszego biegu.

W związku z powyższym podstawową kwestią, którą w przedmiotowej sprawie należało rozstrzygnąć, jest to czy można przyjąć, że zainteresowany, będący jednocześnie prezesem zarządu odwołującej się spółki, może w niniejszym postępowaniu reprezentować jednocześnie interesy swoje i spółki.

Rozstrzygając powyższą kwestię, w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na to, iż postępowanie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem odrębnym i spór sądowy wykazuje pewne odmienności wobec "zwykłego" postępowania procesowego. Przede wszystkim odwołanie od decyzji organu rentowego stanowi odpowiednik pozwu, co oznacza, że przeciwnikiem procesowym (pozwanym) podmiotu inicjującego spór sądowy (odwołującego się) w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest zawsze organ rentowy. Oznacza to, że niezależnie od roli procesowej spółki z o.o. i członka jej zarządu, w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych z odwołania od decyzji organu rentowego, spór będzie toczyć się pomiędzy odwołującym się a organem rentowym. Pozycja procesowa innych stron tego postępowania (ubezpieczonego, innej osoby, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja, zainteresowanego) jest niezależna od pozycji przeciwników procesowych, czyli odwołującego się (powoda) i organu rentowego (pozwanego), a więc możliwa jest sprzeczność ich interesów. Co istotne, nie zmienia to jednak tego, że nawet w takiej sytuacji spór sądowy toczy się między powodem (odwołującym się) i pozwanym (organem rentowym), a nie między odwołującym się i innymi stronami postępowania.

Oznacza to, że w przedmiotowej sprawie nie znajdzie zastosowania art. 210 k.s.h, gdyż w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia ze sporem między spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, a członkiem jej zarządu w rozumieniu art. 210 § 1 k.s.h., niezależnie od tego, w jakim charakterze podmioty te uczestniczą w procesie. Powyższe wynika z tego, iż pozycja procesowa organu rentowego jako pozwanego, eliminuje możliwość zagrożenia interesów spółki lub jej wierzycieli (nie ma niebezpieczeństwa naruszenia interesów, ochronie, których służy art. 210 § 1 k.s.h.), gdyż spór jak już wskazywano, nie toczy się pomiędzy innymi podmiotami szczegółowo wskazanymi w art. 477¹¹ § 2 k.p.c., tylko pomiędzy podmiotem odwołującym się od decyzji organu rentowego a organem rentowym, który wydał kwestionowaną decyzję. Powyższy pogląd został potwierdzony między innymi w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 sierpnia 2011 roku, sygn. akt I UK 16/11 (LEX nr 1217300).

Reasumując, Sąd Okręgowy stwierdza, iż w przedmiotowej sprawie nie ma podstaw do zawieszenia postępowania sądowego, albowiem spór toczy się pomiędzy odwołującą spółką, a organem rentowym. Nie toczy się on natomiast pomiędzy spółką, a zainteresowanym jako członkiem jej zarządu, jak tego wymaga art. 210 § 1 k.s.h. Sąd Okręgowy wskazuje również, iż w sprawie mamy do czynienia ze zbieżnymi interesami spółki i zainteresowanego i w tym przypadku trudno tym samym dopatrzeć się istnienia sporu. Oznacza to, że zainteresowany może jednocześnie reprezentować swoje prywatne interesy, jak i interesy spółki, będącej odwołującą w przedmiotowej sprawie, gdyż spór toczy się wyłącznie pomiędzy spółką (powódką) a organem rentowym (pozwanym). W niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z sytuacją kolizji interesów między spółką, a osobą będącą członkiem jej zarządu, jaka występuje np. w sprawach o przeniesienie odpowiedzialności z tytułu zaległych składek na członka zarządu, którego odpowiedzialność jest solidarna ze spółką.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia.

SSO Dorota Michalska SSO Marcin Graczyk (spr.) SSO Monika Roslan-Karasińska

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)